

Posudek vedoucího diplomové práce

Diplomant: Bc. Klára Nováková

Téma a rozsah práce: Pozemkové služebnosti – srovnání české a francouzské právní úpravy
Předložená diplomová práce má celkem 106 stran, z toho cca 90 stran čistého textu. Kromě úvodu a závěru je výklad rozdělen do šesti částí věnovaných postupně historii právní úpravy služebností, pojmu a funkci služebností, druhům služebností, nabývání služebností, změně služebností a zániku služebností. Práci doplňují stručný seznam zkratk, seznam použitých zdrojů (s ohledem na zahrnutí právních předpisů poněkud nepřesně nazvaný „Použitá literatura“) a povinné součásti (cizojazyčné shrnutí, abstrakty, klíčová slova).

Datum odevzdání práce: 8. června 2015

Aktuálnost (novost) tématu: Volbu tématu je třeba ocenit. Srovnávací témata jsou ze své podstaty zajímavá, autorka si pro srovnání navíc vybrala zajímavý právní institut. Pozemkové služebnosti jsou tradičním institutem soukromého práva, který však v české právní úpravě doznal v souvislosti s přijetím zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „NOZ“), výrazných změn. Právní úprava pozemkových služebností ve Francii, vycházející ze stále platného Napoleonova *Code civil* (který byl mimochodem jedním z inspiračních zdrojů tvůrců NOZ), je naopak víceméně stabilní již dvě stě let. Téma proto považuji za zajímavé a aktuální a z hlediska zpracování formou diplomové práce i za nové.

Náročnost tématu: Srovnávací témata jsou obecně náročnější, neboť vyžadují orientaci ve dvou právních úpravách a práci s cizojazyčnými zdroji. Autorka však pro zpracování tématu volí spíše paralelní popis než skutečnou komparaci, čímž si téma poněkud zjednodušuje. Celkově proto téma hodnotím jako středně náročné.

Hodnocení práce: Autorka se se zvoleným tématem vypořádala vcelku zdařile, její práce přináší komplexní popis české a francouzské právní úpravy pozemkových služebností a upozorňuje na některé zajímavé odlišnosti. Z práce je zřejmý autorčin poctivý přístup ke zpracování tématu a snaha o ucelenost výkladu. Z hlediska formálního nemám k práci významnější připomínky, je psána srozumitelným stylem, neobjevují se v ní překlepy a chyby z nepozornosti, grafická úprava je standardní (neobvyklé, nikoliv však chybné, je pouze vynechávání řádku mezi jednotlivými poznámkami pod čarou). Drobná formální chyba je pouze na str. 35, kde je nadpis jedné z podkapitol v dolní části stránky bez jakéhokoli textu. Pro čtenáře může být též matoucí používání výrazu „pokračující služebnosti“ pro služebnosti označené v kapitole 3.2.3. a) jako „kontinuální“ (vhodnější by bylo používání pouze jednoho výrazu). Struktura práce je srozumitelná a v zásadě velmi jednoduchá: autorka se zabývá dílčími charakteristikami služebností vždy nejdříve v české a následně ve francouzské právní úpravě a každou část práce doplňuje stručným shrnutím, v němž upozorňuje na nejvýznamnější podobnosti a rozdíly. Samotný výklad je, jak už bylo výše uvedeno, založen na paralelním popisu obou právních úprav a zčásti je kompilací pasáží z odborné literatury, jak francouzské, tak české. V práci chybí výraznější kritická analýza obou právních úprav, která by byla velmi zajímavá, uznávám však, že vzhledem k částečné novosti české právní úpravy a nutnosti hlubších znalostí fungování francouzské právní úpravy také velmi náročná. Autorkou zvolený přístup i vzhledem k okolnostem vypracování práce chápu (jako vedoucí vím, že autorka měla práci rozpracovanou již za účinnosti „starého“ občanského zákoníku č. 40/1964 Sb. a po nabytí účinnosti NOZ ji musela velmi výrazně upravovat), škoda, že se alespoň v závěru nepokusila o výraznější zhodnocení obou právních úprav a jejich základních odlišností, ale s výjimkou posledního odstavce se omezila pouze na kompilaci dílčích shrnutí jednotlivých částí práce.

Doporučení k obhajobě a návrh klasifikace: S ohledem na výše uvedené konstatuji, že předložená práce splňuje požadavky kladené na diplomové práce na Právnické fakultě UK, a doporučuji ji k ústní obhajobě s navrženým klasifikačním stupněm **velmi dobře**.

Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě: V rámci obhajoby bych autorku požádala o vyjádření k následujícím tématům:

1. Na str. 86-87 autorka popisuje francouzskou úpravu zániku služebnosti z důvodu jejího neužívání po dobu třiceti let, přičemž uvádí, že k zániku služebnosti dojde toho dne, kdy oprávněný naposled prošel (v případě služebnosti cesty), či v okamžiku, kdy dojde k prvnímu úkonu, který odporuje obsahu služebnosti (stavba zdi na pozemku, který je zatížen služebností, která takovou stavbu zakazuje). Jak se tedy v takových případech uplatní ona zmiňovaná třicetiletá lhůta? Jaké důsledky má nevykonávání práva odpovídajícího pozemkové služebnosti dle české právní úpravy?
2. Pokud by autorka měla vybrat tři základní odlišnosti právní úpravy pozemkových služebností dle NOZ a *Code civil*, které by to byly?

V Ústí nad Labem dne 20. června 2015

.....
JUDr. Karolina Žáková, Ph.D.
vedoucí diplomové práce